

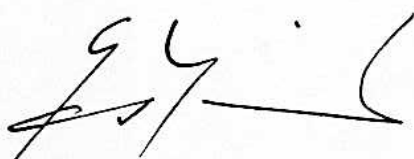
Prezident Slovenskej republiky

Číslo: 4113-2004-BA

ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 23. septembra 2004 o navrátení vlastníctva k niektorému
nehnuteľnému majetku cirkvám a náboženským spoločnostiam

Predkladá:

Ivan Gašparovič
prezident Slovenskej republiky

Bratislava 12. októbra 2004

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 23. septembra 2004 o navrátení vlastníctva k niektorému nehnuteľnému majetku cirkvám a náboženským spoločnostiam.

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

II

1. Podľa § 1 ods. 3 zákona z 23. septembra 2004 o navrátení vlastníctva k niektorému nehnuteľnému majetku cirkvám a náboženským spoločnostiam (ďalej len „schválený zákon“) vlastníctvo k nehnuteľnostiam uvedeným v prílohe prechádza na Reformovanú kresťanskú cirkev na Slovensku. Podľa § 2 schváleného zákon vlastníctvo k nehnuteľnostiam uvedeným v prílohe prechádza na Evanjelickú cirkev augsburského vyznania na Slovensku.

Z uvedených ustanovení schváleného zákona vyplýva, že vlastníctvo k tým istým nehnuteľnostiam uvedeným v prílohe k zákonu prechádza na dva rôzne subjekty. Zo znenia zákona ani z prílohy k zákonu nevyplyvajú žiadne kritériá na rozlíšenie tohto prechodu na dva rôzne právne subjekty.

Schválený zákon upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré neboli vydané cirkvám a náboženským spoločnostiam podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 282/1993 Z. z. v znení zákona č. 97/2002 Z. z. (§ 1 ods. 1 prvá veta). Podľa § 1 ods. 1 druhej vety schváleného zákona vlastnícke právo sa navracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria pozemky, ktoré sú poľnohospodárskou pôdou alebo do nej patria, alebo pozemky lesného pôdneho fondu, s ktorými sa vydávajú aj investičné lesné cesty alebo ich časti vybudované z prostriedkov štátu, ako aj hospodárske budovy a ostatné stavby slúžiace na poľnohospodársku výrobu a na lesnú výrobu.

Nehnuteľnosti uvedené v prílohe k schválenému zákonu, vlastníctvo ku ktorým prechádza podľa § 1 ods. 3 na Reformovanú kresťanskú cirkev na

Slovensku a podľa § 2 na Evanjelickú cirkev augsburského vyznania na Slovensku, sú kostoly, cintoríny, fara, Prešovské kolégium Východného dištriktu na Slovensku s pozemkom, pozemok a stavba konzervatória a ďalšie pozemky, budovy a stavby, teda nehnuteľnosti ktoré nezodpovedajú § 1 ods. 1 druhej vete schváleného zákona.

Podľa § 5 ods. 2 písm. a) schváleného zákona vlastníctvo k pozemkom alebo ich častiam nemožno navrátiť, ak na pozemku bol po prevode do vlastníctva štátu zriadený cintorín. V prílohe k schválenému zákonu v piatom bode je uvedený cintorín, K. ú. Polina, okres Revúca, pri ktorom nemožno jednoznačne urobiť záver, kedy bol zriadený a či ide teda o nehnuteľnosť, ktorú možno navrátiť.

2. Schválený zákon upravuje právne tituly na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré neboli vydané cirkvám a náboženským spoločnostiam podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 282/1993 Z. z. o zmiernení niektorých krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam v znení zákona č. 97/2002 Z. z. (§ 4 ods. 2 a § 5 ods. 1) a tiež vymedzuje tieto nehnuteľnosti (§ 1 ods. 1). Schválený zákon ďalej upravuje, kedy nemožno navrátiť vlastníctvo k pozemkom alebo k ich častiam (§ 5 ods. 2), definuje rozhodné obdobie (§ 1 ods. 2), oprávnené osoby (§ 3) a povinné osoby (§ 4 ods. 1).

Podľa § 5 ods. 3 schváleného zákona povinná osoba vydá nehnuteľnú vec oprávnenej osobe v stave, v akom je ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ak oprávnená osoba uplatnila svoj nárok voči povinnej osobe na súde podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 282/1993 Z. z., ale nárok neuplatnila v lehote podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 282/1993 Z. z. (v lehote 15 mesiacov od doručenia výzvy oprávnenej osoby povinnej osobe na vydanie veci), môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti schváleného zákona (§ 6 ods. 4 schváleného zákona).

V schválenom zákone však absentuje lehota na uplatnenie práva v iných prípadoch ako je uvedené v § 6 ods. 4 schváleného zákona. Absentuje tiež lehota na uplatnenie práva na vydanie veci od povinnej osoby. Ďalej absentuje, kde sa uplatňuje právo na vydanie veci, ak povinná osoba na výzvu oprávnenej osoby vec nevydá, ako aj ustanovenie o zániku práva na vydanie veci, ak nebude uplatnené v zákonom ustanovenej lehote. Uvedené otázky je žiadúce v zákone upraviť.

III

V nadväznosti na dôvody uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky neprijala zákon ako celok.

Ak Národná rada Slovenskej republiky zákon opätovne schváli treba upraviť deň nadobudnutia účinnosti zákona v § 9:

V § 9 sa slová „1. novembra 2004“ nahrádzajú slovami „1. januára 2005“.

Bratislava 12. októbra 2004